

**Spasení není z vás, je to Boží dar; není z vašich skutků,
takže se nikdo nemůže chlubit.**

Ef 2,9.

BŘEZEN 2018

CASD Valašské Meziříčí

Úkoly

- 3.3. – Oběť vděčnosti
- 10.3. – Principy života správce
- 17.3. – Dluhy - každodenní rozhodnutí
- 24.3. – Návyky dobrého správce
- 31.3. – Výsledky věrného správcovství

Rozpis učitelů a kázání

Datum	Učitel sobotní školy	Kázání	Sobotní škola mládeže
3.3.	Pavel Pimek	Libor Škrla	Iva Burešová
10.3.	Petr Chára	Jaroslav Šlosárek - VP	Zdena Pimková
17.3.	Anna Petrovičová	Jiří Veselý	Petr Chára
24.3.	Květa Tyšerová	Bohumil Mroček	Zdena Pimková
31.3.	Bohumil Mroček	Pavel Kostečka	Iva Burešová

Blahopřání k narozeninám

- 5.3. – Pimková Zdeňka
- 14.3. – Mroček Bohumil
- 23.3. – Tyšerová Květuše
- 31.3. – Vráblová Adéla

ADRA Klub zdraví informuje

- 8.3. - Cesta k příjemnému stáří, beseda Zdislavy Odstrčilové
- 22.3. – Za velkou čínskou zdí, beseda Miroslava Borůvky

Ochutnávka nebe na Hřbitovní

Na alianční shromáždění se názory různí. U katolíků, apoštoláků i adventistů. Jedni je berou jako vrchol pokroku, druzí jako zradu. Všude vzniká jisté napětí. Asi jako v římském sboru za dob Pavlových. Apoštol kupodivu nerozhoduje o tom, zda je lepší pojídat zvířecí tkáň nebo křupat kedlubny. Spíš se zaměřuje na to, zda to či ono je děláno kvůli Pánu. Praxe ukazuje, že někoho k němu přitáhne nadívaná kačena, jiného mísa salátu. A dalšího třeba ekumenická bohoslužba.

Ta poslední se, jak známo, koná začátkem února v naší modlitebně. Ovečky přeskákaly z umělých denominačních ohrádek a před nápisem „Přijď, Pane Ježíši!“ teď tvoří docela početné stádo. Aby bylo jasno, hned úvodní píseň zcela jednoznačně deklaruje, že „všichni jsme jedno tělo a spojil nás Ježíš“. Čtený oddíl z Písem pak ústy Pavla Kostečky přibližuje Mistrovu velekněžskou modlitbu. O jednotě svých učedníků v ní mluví až na prvním místě. Zanedlouho už visí na kříži. Na celém světě zpívané vyznání, které u nás známe pod názvem „Vzácná milost“, poté unisono dosvědčuje, že brutální divadlo, které se odehrálo na golgotském návrší, nebylo marné. „ Já jsem s vámi“, poslední z úvodní trojice písniček jenom potvrzuje, že obětovaný Beránek nezůstal v kamenném hrobě, ale svým způsobem je i tady přítomen. Dokonce, jak prozrazuje třetí sloka, ještě „více než dřív...“

Pavel Stefan se na Hřbitovní objevuje už nějakých dvacet let. Oplývá nejen nezastíranou katolickou zbožností, ale i vzácným smyslem pro humor.

Svoji promluvu začíná, jak je u něho obvyklé, poněkud netradičně. Tedy, vtípem o tom, jak bylo Janu Pavlovi II doporučeno, aby začal dbát i o svoje zdraví. Například návštěvou sauny. „ Mohu v úterý“, říká papež. „Ale, otče, to je zrovna společná“, varují jej kardinálové. „ Nevadí“, odpovídá Jan Pavel, „ já to tam s těmi evangelíky nějak vydržím!“☺ Pochopitelně dojde i na seriózní výklad Dobré zprávy a na citace autentického Božího slova. Tentokrát jsou zakončeny zdůrazněním již zmíněného nápisu „Přijď, Pane Ježíši!“ Do našich srdcí, ale hlavně jednou pro nás...

Následuje pětidílná vonička písní z důvěrně známého zpěvníku. Za výrazného doprovodu dvou kytar, banja a kontrabasů se sálem ozývá opakované „haleluja, budiž chválen“, „radost mi vrátila Golgota“, „ až tam čtena budou jména, budu tam“, „krásnou vlast připravil pro svůj lid Spasitel“ a konečně i pozvání, abychom k němu šli, pokud možno „ještě dnes“. Následuje spontánní série proseb a díky vysílaných Nejvyšší podatelně a po nich i nezbytné zakončení v podobě společné modlitby, kterou učil Ježíš své učedníky.

Jindra Kimler si ani tentokrát neodpustí všechny pozvat na právě začínající Chaverut a Náčelnice ekumenických výletů, Jarka Krutílková, zase přítomně vemlouvavě verbuje na nejbližší březnovou akci. Pomáhá si přítom českou verzí americké písničky o „chrámu ve stromů stínu“ a promítáním fotografií z loňských ekuvyšlapů.

Bohatě prostřený stůl, který se pak stává epicentrem dalšího dění, má na svědomí svědomitý Pavel Pimek. A jak se nechtě prořekne, i za utajené pomoci Soni a jejich Vitality. Skvělý dojem, který zatím zapříčinily písničky a mluvené slovo, je nabídkou pestrého menu ještě patřičně umocněn. Povědomí i naprosto neznámí sourozenci se zastavují a nešetří chválou. Někteří i se slzami v očích.

V zadním koutě modlitebny to za chvíli začíná dunět. Bráši Wagnerové hrábnu do strun, Milan Kubičik obejme basu a dávná folková zpěvačka Jarka rozezvučí hlasivky. Staré gospely a písně amerických černochů přehluší hovory i projíždějící vlaky. Přidávají se další zpěváci. Nikdo nic neorganizuje. Navzdory tomu tu vládne dokonalá harmonie. Zručný řemeslník, uznávaný „ajťák“, sociální pracovník, respektovaná učitelka, bývalý meziříčský starosta, profesionální uklízečka, velevýznamný místní podnikatel, jakož i další individua, včetně několika dožívajících penzistů, teď prozpěvují nejen ústy, ale především srdcem. Možná jsem trochu skromný, ale kdyby bylo takto v nebi, docela by mi to stačilo...

F. Publikán T. ☺

Dvojitý pohled na věc

Je o mně známo, že na eku výšlapech figuruji v pozici „odborníka“ přes blbiny, koniny, ptákoviny a hry všelikého druhu, kterými své souputníky náležitě trápím. Neb naše všecírkevní procházky chceme mít naplněny nejen zdravým pohybem a duchovnem, ale také se chceme trochu odreagovat, uvolnit a blíže se poznat. A to se děje nejlépe právě při těchto příležitostech, kdy padají zábrany, ostych a všichni přítomní se mění v malé děti – radostné, bezstarostné, tak jak nás rád vidí náš Pán.

Při výšlapu na Pulčinské ledopády jsem rozhýbala šedou kůru mozkovou přítomných bratrů a sester dešifrováním vědeckých přísloví. Krásná záležitost. Dovolte mi, abych své zamyšlení stylizovala v tomto duchu. A to proto, že se takto dá říct velmi kulantně i nekulantní názor. Pranostika říká, že 2. února vydává drobný opeřenec své typické akustické signály bez ohledu na s tím spojené nebezpečí letálního poklesu tělesné teploty. (Na Hromnice musí skřivánek vrznout, i kdyby měl zmrznout.) Onen opeřenec čeledi skřivanovitých by zřejmě uskutečnil exitus i v případě návštěvy našeho sboru. Hladina rtuti se zde pohybuje v měrné kapiláře směrem ke středu Země (je zde mrazivo) už nějaký ten pátek. Důvodem je dlouhodobá absence emocionálního projevu regulující vlastní psychickou tenzi (nedostatek smíchu). Jako bychom se už neuměli bavit bez hledání skrytého významu, jistě negativně zabarveného, v každé větě toho druhého. A proč? Všichni známe přísloví - pokud dva relevantní subjekty vykonávají adekvátní aktivizaci, nejsou výsledky identické. (Když dva dělají totéž, není to totéž) Já bych ho trochu upravila – když dva říkají totéž, není to totéž. Anebo spíše – pokud dva slyší totéž, nemyslí totéž. Zkrátka a dobře – vyřčeným slovům bývá mnohdy připisován jiný význam, než jaký mají. A interetnický konflikt je na světě. Zcela zbytečný a malicherný konflikt.

I v tomto případě platí - aplikace neurčitého výrazu tvaru $a \neq 0$, kde a může být již trojciferné číslo, implikuje exitus domestikovaného lichokopytníka často považovaného za symbol inteligence limitující k nule. (Stokrát nic umořilo osla) Co tím chci říct? Že bych se nechtěla dočkat okamžiku, kdy stávající členové opustí mateřský sbor a půjdou jinam, protože se budou bát vyslovit jakoukoliv myšlenku, aby nebyla špatně pochopena. Nesvoboda do společenství nepatří. Že bych se nechtěla dočkat chvíle, kdy nově přichozí po jedné návštěvě u nás už nikdy nepřijdou, protože neucítí lásku mezi námi, tak jak nám to přikazuje náš Stvořitel a Pán, a tudíž nemohou očekávat ani lásku k nim. Svět kolem nás za zdmi sboru je plný zloby, pomluv, nepřátelství. My bychom měli nabízet pravý opak. Měli bychom zrcadlit Boží charakter. Láska a úcta k bližnímu by z nás měla přímo kapat jako med.

Produkovati slanou tekutinu, která tryská z párových orgánů umístěných na přední straně hlavy tak, že padá do bílého roztoku produkovaného bučícím tvorem, je pozdě v případě, že onen bílý roztok zaujal místo na podlaze. (Pozdě plakat nad rozlitym mlékem) Co se stalo, nedá se odestát. Jsme jen chybující lidé. Avšak prosím nás všechny - zkusme se na věci dívat trochu s nadhledem, zkusme se brát s humorem, zkusme vyslovené chápat bez údajně skrytého významu. Přestaňme hledat „něco tam, kde nic není“.

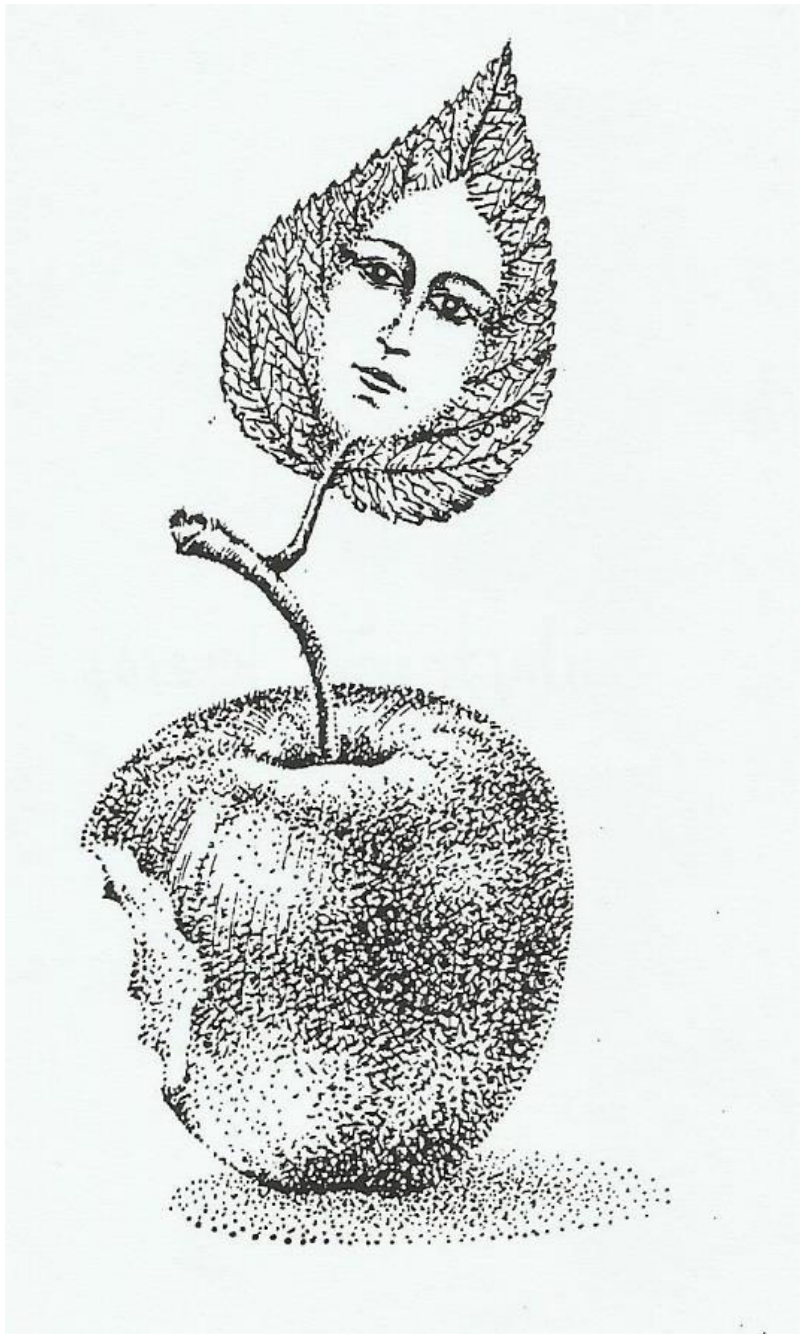
Já stále věřím, že někde v hloubi je mezi námi ještě kinetická energie eroticky motivovaného bilaterálního, zpravidla heterosexuálního vztahu, která může být použita k transferu vysokých geologických útvarů (Láska hory přenáší) a tato energie zvítězí a hladinu rtuti v měrné kapiláře rozpohybuje směrem ke slunci.

Nedávno jsem četla povídku, která přesně popisuje naše lidské chápání: jedna věc – dva pohledy. Nedá mi, abych se o ni s vámi nepodělila. Snad nás všechny bude inspirovat k zamyšlení.

Na zahradě u františkánů rostla u zdi nádherná jabloň a nesla ty nejchutnější plody. Bratři se o ni pečlivě starali, ale k čemu všechna ta práce, když většina ovoce spadla za zídku, do zahrádky dominikánů... Když tak zase jednou přišli o všechnu úrodu, rozhodli se chudí bratři tomu udělat přítrž a stěžovali si u biskupa. Biskup se rozhodl záležitost vyšetřit a navrhl teologickou disputaci. Kdo v ní zvítězí, bude moci užívat plodů. Dominikáni si zamnuli ruce a vyslali bratra knihovníka, který znal Písmo z paměti řecky i latinsky a suverénně se pohyboval ve všech teologických oborech. V klášteře františkánů nastalo pozdvižení. Věděli, že vše je ztraceno, oni nepěstovali moudrost, ale chudobu. Nakonec se nabídl nejodvážnější: kuchař, s kulatou, téměř holou hlavou a prostorově výrazným tělem. Po nóně se sešli u biskupa. Kuchař se hned bránil, že nedovede užívat učená slova, a tak biskup nařídil, aby se disputace konala beze slov.

*Začal dominikán a ukázal jablko, o něž se přeli.
Františkán vytáhl z kapsy kousek tvrdého chleba.
Knihovník vytyčil ukazovák.
Kuchař se nenechal zahanbit a natáhl dva prsty.
Dominikán přidal třetí prst.
Františkán se ukazováčkem rychle dotkl čela.
Zpocený knihovník rezignovaně vztáhl ruce vzhůru.
Kuchař široce rozpažil a spokojeně se usmál.*

Bylo po všem a jablka připadla františkánům. Dominikáni to nedokázali pochopit a hned se vyptávali, co se stalo. „Jsou to mystici, bratři,“ děl knihovník. „Začal jsem dogmatickým traktátem o prvotním hříchu a poukázal na jablko hříchu, které zapříčinilo pád celého lidstva.“ Dominikáni pokyvují, že to byl vynikající začátek. „Ale dostal mě nejvyšší kristologii, ukázal mi kousek chleba... Chápete? Chléb poslední večere, kdy se za nás obětoval náš Pán a kdy sejmul to jablko hříchu, které jsem tam tak vyzývavě třímal. Připadal jsem si hrozně.“ Bratři kazatelé jej chápavě poplácali po ramenou. „Zkusil jsem se bránit a přešel do útoku v neochvějných základech víry. Vsadil jsem na jistotu a začal jedním prstem: je jeden Bůh! Apeloval jsem na jednotu, unanimitas!“ Dominikáni hltali každé slovo. Skvělý smeč! „Stejně tvrdě mě odrazil, když jemně dvěma prsty upozornil: ale má dvě přirozenosti: Božskou a lidskou.“ Dominikáni stáli bez dechu. „V poslední chvíli jsem se vzpamatoval a hodil v sebeobraně de Deo Trino: tři prsty... Bylo to zbytečné, jen se dotkl čela a jasně mi dal najevo, že předhazuji pro lidi nepochopitelné tajemství. Skoro jako bych viděl našeho svatého Otce Augustina na břehu moře, ano, tak jsem si připadal, pošetile rozjímající o podstatě Nejsvětější Trojice.“ Dominikáni se po sobě ani nedívali.

ilustrační kresba
JINDŘICH TOLEŠ

„Vzdával jsem se a jen jsem vztáhl ruce v oslavě Boží Moudrosti: Bůh je veliký... A víte, co udělal on? Na to nadosmrti nezapomenu. Jediným gestem rozpráhl ruce, jakoby vydechl ten entitativní atribut Boží bytnosti: Nekonečný!“

Kuchař se přirtil k františkánům, hlasitě funě, a jásal: „Máme to! Ale hulvát to byl, ten knihovník. Hned jak jsme se sešli, vytáhl jablko a vytahoval se s ním, že nám je všechny snědli. To mě naštvalo, tak jsem vytáhl starý chleba, aby se živili tím. A on začal útočit, chtěl mi prstem vypíchnout oko! Tak jsem se nedal a pohrozil mu, že mu vypíchnu obě oči! Už asi nevěděl, jak se bránit, když mi řekl, že mi vypíchne tři oči, tak jsem se dotknul hlavy: Jsi normální nebo co? A už to vzdával, ještě se sice pokusil vyhrožovat, že na nás přijdou shora a namlátí nám, tak jsem mu jasně naznačil, ať klidně přijdou, že je nás víc. A tak to vzdal!“

Iva Burešová

CHAVERUT, místo narození: Hřbitovní 1, Valašské Meziříčí

Dávno je tomu. Zdá se mi to jako science fiction, ale skutečně byly doby, kdy jsem se choval jakž takž slušně, a nějakým nedopatřením mě šoupli do funkce staršího. Náš starý známý, Jindra Kimler, býval i v oněch časech úplně stejný jako dnes. Buď kritizoval adventisty, nebo glorifikoval Izrael. Případně naopak. A tak mě tenkrát napadlo podívat se na zmiňovaný národ trochu zblízka. Mimo jiné proto, že jmenovaná církev s ním má stále ještě docela dost společného.

Pozvání přijali dva adventisté a jeden evangelikál. Na danou tematiku, na slovo vzatí odborníci. A protože byl březen, a kromě skomírajícího MDŽ nic pořádného v kalendáři nebylo, do modlitebny se nahrnulo překvapivě dost zvědavců. Besedy probíhaly ob týden a posluchačů neubývalo. Během moderování poslední z nich mi přišlo trochu líto, že všechno už končí, a tak jsem svým koktavým hlasem hodil do placu větu, která se mi právě vyrojila v makovici: „Přátelé, co kdybychom tak, když už nemáme ten říjen – měsíc československo- sovětského přátelství“ udělali něco jako ‘březen – měsíc přátelství židovsko-valašského’ ???“ Jindra tvrdí, že právě toto byl počátek Chaverutu.

Z ledabyly vytroušeného semínka mezitím vyrostl košatý strom. Akce poukazující na historii i současnost vyvoleného národa se už dávno nekonají v málo známé budově na kraji města, ale v nejhonosnějších prostorách. Nepořádá je nepočetná církevní, ale přímo vedení radnice. Nevystupují na ní větší či menší amatéři, ale mediálně profláklé tváře v podobě ministrů a izraelských velvyslanců. Kromě nich i Zdena, Markéta a Dalibor Pimkovi. Chaverut se nepořádá nikde jinde v republice. To, že se narodil u nás, mu už nikdo neodpáře. Hlavním viníkem je samozřejmě náš kontroverzní Jindřich. Nebo, že by i Ten, co ho nekonečně převyšuje ???

Ocelový Miloš ☺

Miloši, letos jsi se opět po roce zúčastnil Jizerské padesátky. Byl pro tebe start jednodušší než vloni?

Rozhodně byl. Věděl jsem, do čeho jdu. Chtěl jsem se umístit lépe, než vloni a to mně motivovalo.

Na kterém místě jsi se umístil?

Skončil jsem jako 3641. s časem 5hod 20min 50sekund, takže jsem si oproti loňsku o 400 míst polepšil. Ale jsem trochu zklamaný, protože jsem chtěl trať zvládnout o půl hodiny rychleji.

Co bylo příčinou, že se ti tvůj záměr nepovedl?

Nejely mi lyže. Zjistil jsem to už před startem. Byl jsem za „servisákem“, ten mi ale řekl, že

s tím nic neudělá, že mám běžet.

Měl jsi v některém úseku krizi? Vzpomínám si, že vloni byl kritický 19.kilometr.

Měl jsem krizi hned na začátku. Právě kvůli nejedoucím lyžím. Stále jsem se musel odrážet hůlkami. Když bylo první stoupání, to jsem ještě mohl. Vyjel jsem na kopec a při sjezdu mně začali všichni předjíždět. Protože jsem se musel odrážet i z kopce. Místo abych si odpočinul, musel jsem makat. V tu chvíli jsem si říkal: „Nejraději bych s tím seknul.“ Musel jsem si zvykat na to, že mně předjíždějí běžci do kopce i z kopce. S tímto faktem jsem hodně bojoval. Ale nemohl jsem nic dělat. Sil mi rychle ubývalo. Byl jsem z toho hodně deprimovaný. Sledoval jsem hodinky, časově jsem na tom byl stále dobře. Další menší krize přišla na 30.kilometru, ale věděl jsem, že to zvládnou.

Poběžíš příští rok znovu?

Rozhodně ano, a musím být o tu půlhodinu lepší.

Takže příští rok – nové lyže a ať se ti závod vydaří !

Bohumil Mroček a Iva Burešová

PTD 2018 (Pošli to dál - Pathfinder)

Na začátku února jsme se s Jindřiškou zúčastnily druhého běhu PTD Pathfinderu. Je to 6 třídních víkendových akcí, na kterých se setkáme s dětmi z jiných sborů a společně s vedoucími Pathfinderu probíráme nejrůznější duchovní témata, učíme se všelijakým dovednostem, ale hlavně upevňujeme svůj vztah k Bohu.

Máme za sebou teprve první setkání ve škole v přírodě v Prostřední Bečvě, ale už teď se těšíme na další. Tentokrát jsme měli téma Bůh. Po příjezdu a přihlášení přišlo na řadu focení. Každý z účastníků měl kartičku, na které byla fotka, jméno, věci které dobře umí a také něco málo o sobě. Kartičky byly připevněny na šňůře na zdi a pod nimi byly připevněny provázky, na které mohl kdokoliv připevnit svůj vzkaz.

Hráli jsme spoustu her a Lukáš Jureček nám povídal o to, proč lidé ztratili víru v Boha a jak Bůh představuje sám sebe. Druhý den nám Pavel Kostečka vyprávěl o tom, jak to bylo na počátku. Mluvil o tom, že věda je mocná, ale ne všemocná. Vědci jsou svým způsobem také věřící, protože také neví na 100% jistě, jak údajná evoluce proběhla, ale věří tomu.

Každý z nás měl za úkol vyplnit si test temperamentu, který měl 80 otázek. Úkolem bylo zjistit, zda jsme cholericí, sanqvinici, melancholici nebo flegmatici. Já jsem ze 78% melancholik, 55% flegmatik, 32% sanqvinik a 6% choleric. Jestli je to pravda, posuďte sami ☺.

Čekala nás také noční hra. V neděli nám Kamil Majer vysvětlil, jak se daný temperament chová a co by měl zlepšit. Setkání jsme ukončili hymnou Pathfinderu, dobrým obědem, rozloučili jsme se rozjeli se do svých domovů. Moc se těšíme na další setkání s novými kamarády, tentokrát v dubnu.

Adélka Vráblová

Slova a myšlenky

V příručce k Národnímu týdnu manželství byla zmínka o prvním pravidle z knihy Dona Miguela Ruize „Čtyři dohody“. Už delší dobu přemýšlím o tom, že napíšu krátké zamyšlení o všech čtyřech pravidlech, protože jsou moudrá a jejich používání opravdu účinné.

Kniha je z našeho pohledu ideologicky poněkud pochybná, ale samotná čtyři pravidla rozhodně stojí za zmínku. Před několika lety mě na ně upozornil dlouholetý obchodní partner. Z vlastní zkušenosti mohu říci, že v situacích, kdy se lidé postaví proti sobě a kdy mezi nimi vznikají nedorozumění a kontroverze, tato pravidla udrží vaše myšlenky a slova na uzdě a uchrání vás před vnitřním utrpením.

První pravidlo: „Nehřešte slovem.“

Zní to prostě, ale je v tom síla, a zároveň je to těžké dodržovat. Hovořte jako osobnost. Mluvte tak, jak smýšlíte. Vyhýbejte se užívání slova proti sobě nebo k pomlouvání druhých. Užívejte sílu slova ve jménu pravdy a lásky.

Naše slovo je dar, který pochází od Boha. V evangeliu Jana se píše: „Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a to Slovo byl Bůh.“ Slovem vyjadřujeme tvůrčí schopnosti. To, o čem sníme, co cítíme a co skutečně jsme, je vyjádřeno slovem.

Slovo je nejmocnějším nástrojem, který jako lidé máme, je to kouzelný nástroj, Ale stejně jako má meč dvě ostří, dokáže i naše slovo vytvořit ten nejkrásnější sen, anebo vše okolo nás zničit.

Příslaví 18,21:

V moci jazyka je život i smrt ...

Příslaví 21,23:

Kdo střeží svá ústa a jazyk, střeží svou duši před soužením.

Dr. Bruce Wilkinson:

Bud' si jistý, že v pravý čas ti Bůh poskytne ta správná slova, která je potřeba říci, a odvahu říci je tak, jak bys to nikdy předtím nedokázal.

Druhé pravidlo: „Neberte si nic osobně.“

Ať se děje kolem nás cokoli, neberme si to osobně. Nikdo nedělá nic kvůli vám. Co druzí říkají a dělají je projevem jejich vlastní situace a snů. Když budete imunní proti názorům a činům druhých, nestanete se obětí zbytečného utrpení.

Ať lidé dělají nebo cítí cokoli, neber si to osobně. Lidé si budou vytvářet svůj vlastní názor podle toho, jaké je jejich životní krédo, takže cokoli si myslí o tobě, není o tobě. Je to o nich.

Koloským 3,23.24:

Cokoli děláte, dělejte upřímně, jako by to nebylo lidem, ale Pánu, s vědomím, že jako odměnu dostanete podíl na jeho království.

Caroline Myss a Peter Occhiogrosso:

Ztratit se v nekonečných spekulacích lze velmi snadno. A tak dnes prostě zapomeňte na svoji potřebu zjistit, proč se stalo to, či ono a kdo to způsobil. Namísto toho zkuste porozumět tomu, co vám ta situace přináší, co se díky ní můžete naučit.

Třetí pravidlo: „Nevytvářejte si žádné domněnky.“

Nalezněte odvahu klást otázky a vyjádřit, co skutečně chcete. Komunikujte s ostatními tak jasně, jak jenom dovedete, abyste se vyhnuli nedorozuměním, smutku a dramatům. Pouze tímto jediným pravidlem dokážete zcela změnit svůj život.

Máme sklon vytvářet si o všem domněnky. Problém s vytvářením domněnek je v tom, že věříme, že jsou pravdivé. Přísahali bychom na to, že jsou skutečné. Vytváříme si domněnky o tom, co jiní lidé říkají nebo dělají, bereme to osobně, a pak je obviňujeme a reagujeme tak, že svými slovy vysíláme jed. Proto kdykoliv, když si vytváříme domněnky, koledujeme si o nějaký problém. Vytvoříme si nějakou domněnku, špatně jí pochopíme, vezmeme ji osobně a skončí to tím, že z ničeho se stane drama.

Vytváříme si domněnku, že každý vidí život stejně jako my. Předpokládáme, že ostatní myslí stejně, jako myslíme my, posuzují vše stejně jako my a zneužívají vše jako my.

Způsob, jímž se můžeme vyvarovat vytváření domněnek, je klást otázky. Ujistěme se, že komunikace je jasná. Pokud nerozumíme, zeptejme se. Mějme odvahu klást otázky, dokud nám nebude vše jasné, jak by mělo být, a dokonce ani pak se nedomnívejme, že víme o dané situaci vše, co by se o ní dalo vědět.

Filipským 4,8:

Konečně, bratří přemýšlejte o všem, co je pravdivé, čestné, spravedlivé, čisté, cokoli je hodné lásky, co má dobrou pověst, co se považuje za ctnost a co sklízí pochvalu.

Dr. Wayne W. Dyer:

Každá tvá myšlenka tě určitým způsobem ovlivní. Jakmile si uvědomíš, že myšlenky, kterými se právě zaobíráš, tě oslabují, okamžitě přepni na ty, které ti dodávají sílu. Tvá energie se rozproudí a dodá ti vitalitu.

Čtvrté pravidlo: „Dělejte vše tak, jak nejlépe dovedete.“

Za všech okolností dělejme vše, jak nejlépe dovedeme, ne více a ne méně. Ale mějme na mysli, že naše nejlepší konání nebude v každém momentě stejné. Vše je živé a neustále se proměňuje, takže naše konání bude někdy mít vysokou kvalitu a jindy tak dobré nebude. Budeme-li konat vše jak nejlépe dovedeme, prožijeme intenzivní život. Budeme výkonní, budeme se k sobě dobře chovat, protože budeme odevzdávat své rodině, své komunitě to nejlepší.

Ale to, co nás učiní skutečně šťastnými, jsou činy. Konat vše co nejlépe znamená být aktivní, ale ne proto, že čekáme odměnu, nýbrž proto, že to tak máme rádi.

Galatským 6, 4.5:

Každý ať zkoumá své vlastní jednání; pak bude mít čím se chlubit, bude-li hledět jen na sebe a nebude se porovnávat s druhými. Každý bude odpovídat sám za sebe.

Brian L. Weiss:

Dosáhnout lásky, dělat vše nejlíp, jak umíš, a nebýt příliš zaměřený na výkon nebo výsledky – to je způsob, jak žít.

Pán Bůh nás stvořil jako osobnosti a každému z nás dal do výbavy určitý temperament, emoční vlastnosti, schopnosti, motivaci a charakter, jehož součástí je i naše vůle a schopnost sebeovládání. Je na nás, abychom tyto . Je na nás, abychom tyto dary využili jak pro svůj růst, tak pro druhé lidi i pro společenství. Dobré vztahy nejsou zadarmo, stojí vždy určité úsilí, ať jsme v rodině nebo ve sboru.

Anne Wilson Schaefer:

Nikdy nemůžeš splatit vše, co ti Stvořitel až doposud dal. Přijímej tyto dary. Žij a poděť se o ně.

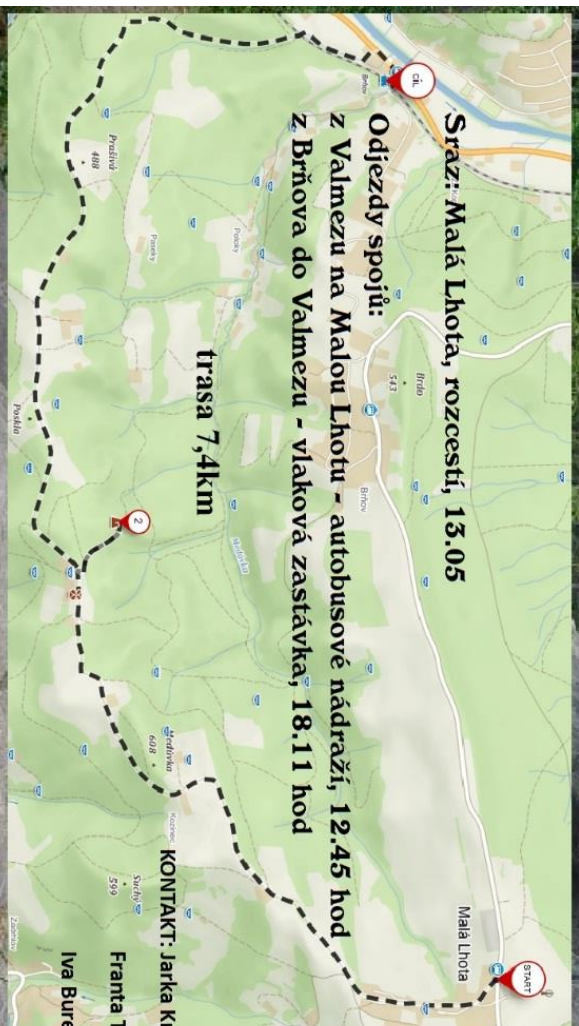

Volně zpracováno dle knihy Čtyři dohody,
citáty byly vybrány z publikace Pozitivní myšlenky pro každý den.
Květa Tyšerová

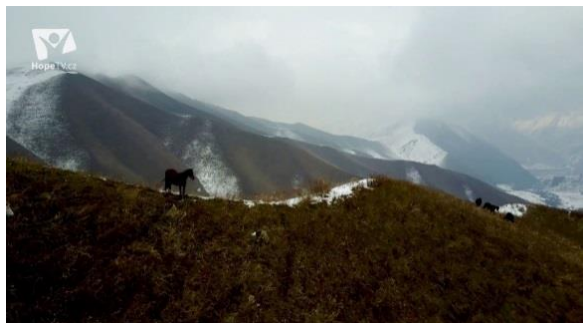
**Srdčně zveme bratry a sestry ze všech ovčinců
na 8. Eku výšlap
11.3.2018**

Malá Lhota - Medůvka - Brňov

**Náplň: sdlení
soutěže
písničky
duchovní zamýšlení
a také poctivá pěší chůze na čerstvém valašském vzduchu !!!**

**Za nové jaro
v Kristu vzkříšeném**

S čím bojují lidé v Kyrgyzstánu? **Podívejte se sami. A sledujte**, jak vypadá Kristova metoda v praxi.

První tři rozhovory Národního týdne manželství jsou na témata mýtů, že **hádky ničí manželství, muž musí vládnout** a že **muž se ženou jsou si vždy rovni**. Co vy na to?

První díl druhé řady pořadu **Důkaz o Bohu 2** s misionářem Korneliem Novakem a redaktorem Martinem Hasíkem o Božím uzdravení. Uzdravuje Bůh nadpřirozeným způsobem i dnes?

Kristova metoda služby začíná navázáním vztahu s lidmi. Často se domníváme, že víme, co potřebují, nevěnujeme čas zkoumání a hledání toho, jaké jsou jejich opravdové potřeby. Změníme to?

Příloha – *Kvatro Es* (Smějeme Se Sami Sobě)

POZOR !! Varování před alergem H (neboli humor) !!!!

A je to tady!!!

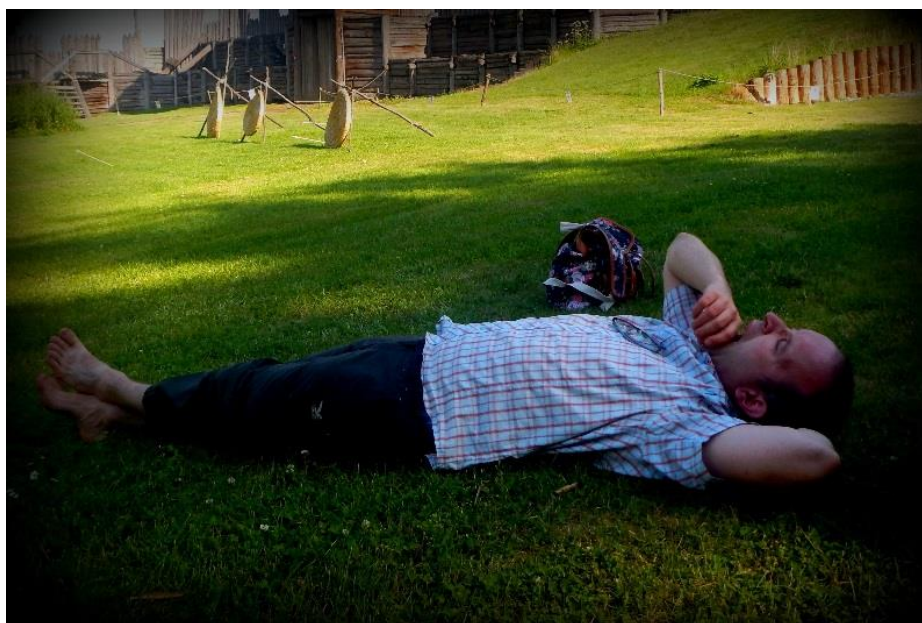
Když bratr Lad'a Smílek ve své nedávné Zprávě o stavu sboru varoval před nastupující feminizací, nikdo ho nebral vážně. Netrvalo to však dlouho a máme to tady! Sborové amazonky, inspirované dávnou vojevůdkyní Vlastou, se chopily zbraní a jako odvetu za zmíněnou Zprávu vyhlásily mužům Velkou vlasteneckou válku.

Dokumentární fotografie ukazují, že tu jsou i první padlí!!!

Chlapi, co s tím uděláme???

F. Publikán Rebel T. ☺

Retro foto

Křesťanský vtip

Prosím tě
přestaň
zlobit a nech se
konečně vykoupat!

